

РЕШЕНИЕ

№ 679

гр. ***, 11.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – *, X ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мариана К. Тодорова Досева

при участието на секретаря МАРИНА Г. ЦВЕТАНОВА
като разгледа докладваното от Мариана К. Тодорова Досева Гражданско дело № 20224430100260 по описа за 2022 година

Обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ, чл.344, ал.1, т.2КТ и чл.344, ал.1,т.3, вр .чл.225, ал.1 КТ с цена на иска 9000 лв. и чл.21, предл.второ КТД с цена на иска 3000 лв.

Производството по делото е образувано по подадена искова молба от Т. ХР. Б., ЕГН***** против ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от К.Т.-***, в която се твърди, че за периода от 27.09.1988г. до 03.12.2021г. ищцата е работила във „****“ЕООД *** на длъжността „****“ с място на работа - отдел *** и ***. Твърди, че на 02.12.2021г. на ищцата е връчена Заповед №***г., с която, трудовото ѝ правоотношение е прекратено считано от 03.12.2021г. на осн.чл. 328,ал.1, т.3 от КТ - поради намаляване обема на работа. Счита, че издадената заповед е изцяло неправилна и незаконосъобразна. Твърди, че основната дейност на отдел *** и *** е проучване на обекти за *** и *** и въвеждане на нови схемни решения на обектите, както и отстраняване на възникнали аварийни ситуации по ***та на водоснабдяването, по електронните защиты на помпените агрегати и аварийни ситуации в микрокомпютърните системи и др., вкл. и ремонт, поддръжка и профилактика на съществуващите обекти - т.е. - от този отдел зависи ефективността на цялото предприятие. С оглед спецификата на работата на отдела, счита за безспорно, че в случая не е налице намаляване обема на работа в отдела, в т.ч. и за ищцата. Твърди, че в отдел *** и *** освен ищцата, към датата на прекратяване на трудовото ѝ правоотношение са били назначени още 4 лица на длъжност „****“, но подбор между тях не е извършен, въпреки, че това е императивно изискване на закона в такава хипотеза, поради което има нарушение на чл. 329 от КТ.

Твърди, че на работа са останали лица — всички с по-нисък трудов стаж, както и с по-ниска квалификация от ищцата. Твърди, че за целият си 33-годишен стаж ищцата няма налагани наказания. Твърди, че е нарушен чл. 64, ал.1, т.3 от КТД. Твърди, че ищцата е *** на ***. Няма данни да е изискано и получено съгласие на синдикалния орган за прекратяване на трудовото правоотношение на ищцата - нарушение на чл. 333, ал.4 от КТ. Счита, че посочените по-горе обстоятелства дават категорично основание да бъде прието, че прекратяването на трудовото правоотношение на ищцата на посоченото основание — чл. 328, ал.1, т.3 от КТ е незаконосъобразно. Моли на осн.чл.344, ал.1, т.1 от КТ да бъде признато за незаконно и да бъде отменено уволнението на ищцата, извършено със Заповед № ***г. Моли, на осн.чл.344, ал.1, т.2 от КТ ищцата да бъде възстановена на заеманата преди уволнението и длъжност „***“ в отдел *** и *** във „***“ЕООД – ***. На осн. чл.344, ал.1, т.3, във вр. с чл. 225, ал.1 от КТ моли да бъде присъдено обезщетение на ищцата за оставането ѝ без работа поради уволнението и за срок от 6 месеца, считано от 03.12.2021г. до 03.06.2022г. общо в размер на 9000лв. Моли ответника да бъде осъден да плати на ищцата допълнително обезщетение съгл.чл. 21, предл. второ от КТД в размер на 3000 лв., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата. Претендира направените деловодни разноски.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника по делото, в който считаме исковата молба за недопустима и неоснователна, а наведените в нея твърдения-за недоказани. Счита, че исковата молба не отговаря на изискванията на чл.127, ал.1, т.2 и 4 и ал.4 от ГПК. В нея не се съдържа посочен електронен адрес, както и не е налице посочена банкова сметка. За редица от исканията на ищцата не се съдържат каквито е да е обстоятелства в исковата молба. Оспорваме исковете като неоснователни и недоказани изцяло. В исковата молба са изложени твърдения за липса на намален обем на работа в отдела, в т.ч. и за ищцата, за липса на извършен подбор в отдел „*** и ***“, в т.ч. че другите лица били с по-нисък трудов стаж и по-ниска квалификация от ищцата, а тя нямала и налагани наказания. Излага се още в иска, че било налице нарушение на чл.64, ал.1, т.3 от КТД, че ищцата била *** на ***, че нямало данни за получено съгласие на синдикалния орган за прекратяване на трудовото правоотношение на ищцата, което било нарушение на чл.333, ал.4 от КТ. Твърди, че е ноторно известен фактът на изменение на цените на горива, материали, суровини и услуги, които са необходими и за дейността на „***“ ЕООД и това довежда и до нуждата да се оптимизират разходи на дружеството за неопределен период като работодателят е сметнал в конкретния случай това да стане и чрез намаляване разходи за заплати, там, където е възможно предвид предмета на осъществяваната дейност на отдела или звеното. Счита, че неминуемо намаляването на работниците и служителите в дадено звено или отдел е свързано с намален обем на работа на съответното звено или отдел, поради

намаляването на работната сила. Твърди, че в този ред на мисли с по-малко назначени работници и служители в дадено звено или отдел е факт намаленият обем от работа. По отношение на въведените в исковата молба твърдения за липса на извършен подбор, счита същите за неоснователни, тъй като не съответстват на обективната действителност, поради факта, че преди издаването на заповед № ***г. на ***я на „***“ ЕООД, гр. ***, с която ищцата е била уволнена, подбор на служителите и работниците на длъжност „*** ***“ и „***“ в отдел „*** и ***“ е бил извършен. Твърди, че резултатите от същия са установили, че именно лицето, чието уволнение е предмет на проверка в настоящото производство, е било с втори най- ниски показатели. Твърди, че със Заповед № 278/05.11.2021г. на ***я на „***“ ЕООД, гр. *** е възложено на комисия да извърши подбор измежду лицата, изпълняващи еднакви или сходни по задължения дейности, в случая на длъжност „*** ***“ и „***“. Твърди, че с протокол от 10.11.2021г., комисията е установила, че съгласно приетата методика за оценка, Т.Б. е получила втори най-нисък общ резултат от компонентите, включени в методиката за оценка, след служителя П.С., чието трудово правоотношение също било прекратено, с оглед на което последната е била законосъобразно уволнена. В *** на горното, прилага заповед № 66/09.12.2021г. и № 278/05.11.2021г. на ***я на „***“ ЕООД, гр. ***, както и протокол от 10.11.2021г.на назначената комисия. Счита, че е спазена процедурата по чл.329 КТ. Фактът, че резултатите от подбора не са връчени на лицата, спрямо които е извършен, категорично не опорочава законосъобразността на същия, в който смисъл е и постоянната съдебна практика на съдилищата. Излага аргументи, че критериите за подбор са определени в императивен порядък от законодателя в разпоредбата на чл. 329, ал. 1 от КТ, като преценката за нивото на изпълнение на работата се извършва след съобразяване на множество показатели, които са от значение за съответната трудова функция. След като критериите за подбор са законово закрепени и комисията е извършила преценката си в рамките на тези показатели, изискванията на КТ счита, че следва да се приемат за спазени. В този контекст, посочва че законодателят е посочил общо критериите за оценка, без да определя тяхната тежест. В закона не е установен ред, нито форма за извършването на подбор. Затова е без правно значение дали и какви документи са съставени за удостоверяване на извършения подбор. Въпрос на доказване е да се установи действителното извършване на подбор, лицата между които е направен, по какви показатели са сравнявани те, както и че са запазени трудовите правоотношения с тези работници и служители, които работят по-добре. Времето и начинът на извършването на подбора могат да бъдат доказвани с всички доказателствени средства, в т. ч. и със свидетелски показания (вж. - решение № 53/16.03.2016 г. по гр. д. № 5031/2015 г., IV г.о., решение № 209/10.10.2017 г. по гр. д. № 4827/2016 г., IV г.о. на ВКС и др., включително тези, на които се позовава касаторът). Посочва, че при определяне кръга на лицата, между които следва да се извърши подбора, не се изхожда от наименованието на длъжностите, а от характера на изпълняваните

трудови задължения според длъжностните характеристики - нешо. което считаме, че в настоящия случай е спазено. Затова, преценката е винаги конкретна, тя се прави с оглед естеството на възложените на съответните длъжности задължения и в този смисъл не зависи изцяло от близостта или съвпадението на наименованията им по щата (ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 547 ОТ 12.06.2020 Г. ПО ГР. Д. № 610/2020 Г., Г. К., III Г. О. НА ВКС). Относно твърдението за нарушение чл.64, ал.1, т.3 от КТД. Твърди, че въпросният Колективен трудов договор на „***“ ЕООД, гр. *** от 30.09.2020г., приложим и през 2021г., е сключен между „***“ ЕООД, гр. *** и формираните синдикални организации в дружество СО „***“ - ***, ***, „***“ и СО на АДС. Твърди, че в чл.1, ал.1 от КТД е посочено, че урежда въпроси между работниците и служителите - ***ове на СО, страни по КТД и работодателя, а в чл.4, ал.1 от КТД е посочено, че клаузите на договора се прилагат автоматично за всички работници и служители - ***ове на синдикатите, страна по договора. Според чл.51а от КТ колективен трудов договор в предприятието се сключва между работодателя и синдикална организация. Т.Б. твърди, че е била *** на ***, но няма никакви представени доказателства в тази насока. Твърди, че няма каквито и да е доказателства за ***ство в СО, подписали КТД. Няма и представени доказателства за връзка между подписаните СО колективния трудов договор и националните такива, които следва да представляват. В този смисъл приетото с този колективен трудов договор не засяга по никакъв начин трудовоправните отношения между Т.Б. и „***“ ЕООД. Твърди, че към момента на прекратяване на процесното трудово правоотношение - 03.12.2021г. не съществува по- благоприятно договорно уговорено от изложеното в разпоредбите на КТ или индивидуалния трудов договор. Счита ,че предвид горното, няма как да има нарушение на чл.64, ал.1, т.3 от КТД. Но дори и да се считаше за приложим КТД в процесния случай, не е налице хипотезата, визирана в неговия чл.64, ал.1, т.3. В същата разпоредба се говори за масово прекратяване на трудови договори, какъвто не е настоящия случай. Нещо повече, твърдението на ищцата за нарушение на тази разпоредба е бланкетно, като същата по никакъв начин не конкретизира защо счита, че същата е била нарушена. Относно твърдението за нарушение на чл.333, ал.4 от КТ, предвид гореизложеното, не е налице действащ КТД, който да обвързва ищцата. На следващо място, хипотезата на чл.333, ал.4 от КТ обхваща случаите, когато такава необходимост от съгласие е изрично предвидена в КТД. Не се твърди от ищцата такава изрична разпоредба да има в КТД. Относно искането за присъждане на обезщетение за оставане без работа поради уволнение за срок от 6 месеца счита, че предвид законосъобразно извършеното уволнение такова не се дължи. В случай, че ако уволнението бъде прието за незаконосъобразно, то такова се дължи за действително доказано време за оставане без работа, което обаче може да е по-малко от 6 месеца. Относно иска за допълнително обезщетение съгласно чл.21, предл. второ от КТД. Предвид гореизложеното, не е налице действащ КТД, който да обвързва ищцата. В случай, че се приеме за приложим КТД, то

тази разпоредба се прилага при наличие на законосъобразно уволнение, а в настоящия случай се твърди незаконосъобразност на уволнението. Поради изложеното, счита всички предявени иски за неоснователни. След срока за отговор е направено евентуално възражение за прихващане, в случай, че бъде уважен искът с правно основание чл.255 КТ със сумата от 1344,12 лева изплатено обезщетение с правно основание чл.220 КТ за неспазено предизвестие, както и със сумата от 1193,94 лв. обезщетение по чл.222 КТ.

Съдът, като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства и съобрази доводите на страните, намира за установено следното:

Не е спорно между страните, а и се установява от представеното копие на личното трудово досие на ищцата, че Т. ХР. Б. е била в трудово правоотношение с ответното дружество и е заемала длъжността „***“ в отдел „*** и ***“.

Не се спори между страните, а и се установява от Заповед № ***г., че считано от 03.12.2021г. е прекратено трудовото правоотношение на Т.Б. с ответното дружество на основание чл.328, ал.1, т.3 КТ поради „намаляване обема на работа“. Видно от отложения в заповедта подпис, заповедта е връчена на Т.Б. на посочената дата 02.12.2021г.

В Заповед № 278/05.11.2021г. е посочено, че предвид изменението на цените на горива, материали, суровини, услуги, необходими за дейността на дружеството и предвид нуждата да се оптимизират разходи на дружеството за неопределен период, в т.ч. през прекратяване на трудови договори с работници и служители в отдели или звена, в които това е възможно, предвид предмета на упражняваната дейност, водещо от своя страна до намален обем на работав съответните отдели и звена, на основание чл.329 КТ във връзка с одобреното щатно разписание на *** ЕООД *** и поради намаляване обема на работа в змено *** и *** е назначена комисия в съответен състав, която в срок до 12.11.2021г. да извърши подбор между служителите на длъжност ***, като направи преценка на квалификацията и начина на изпълнение на задачите, възлагани на работниците и служителите чрез законосъобразни критерии.

От Протокол от 10.11.2021г. назначената съгласно гореописаната заповед комисия е извършила подбор по критерии квалификация и ниво на изпълнение на работата на включените в подбора и подробно посочени лица от отдел *** и ***, като Т.Б. е оценена с предпоследен резултат, а последен е

П.С., чието трудово правоотношение също е прекратено видно от Заповед № 66/09.12.2021г.

Безспорно е между страните и се установява от Длъжностна характеристика, подписана от Т.Б. за заеманата от нея длъжност, основните отговорности присъщи за длъжността са проучване на обекти за *** и ***, предлагане на схемни решения, отстраняване на възникнали аварийни ситуации по ***та на водоснабдяването, изпълнение на графика на плановите ремонти и други.

От Удостоверение № 1/25.04.2022г. е видно, че Т.Б. е дългогодишен и редовен *** на Основна синдикална организация *** при *** ЕООД ***, включително към датата на прекратяване на трудовото правоотношение на лицето.

Видно от представените фишове за работна заплата /л.11-12 от делото/ на ищцата ежесечно са извършвани удържки от трудовото възнаграждение за ***ски внос в ***.

Установява се от представения за констатация оригинал на трудова книжка на Т.Б., че след вписване прекратяване на трудовото правоотношение на ищцата с ответника, липсва следващо вписване. По делото е прието и копие от страница 18 и 19 на трудовата книжка, където е видна липсата на последващо вписано трудово правоотношение. Съгласно регистрационна карта от Агенция по заетостта, Т.Б. е регистрирана като безработно лице.

Видно от Колективен трудов договор от 30.09.2020г., сключен между *** ЕООД *** и формираните синдикални организации, една от които ***, клаузите на договора се прилагат автоматично за всички работници и служители-***ове на синдикатите, страни по договора. Съгласно чл.21 от Договора, находящ се в раздел IV Обезщетения, Работник или служител, *** на СО, страна по този КТД, уволнен при условията на чл.328, ал.1, т.2, 3 и 4 от КТ получава допълнително обезщетение в размер на две брутни трудови възнаграждения за лица с трудов стаж над пет години в дружеството. Базата за изчисление на обезщетението е последното брутно трудово възнаграждение. Съгласно чл.67 КТД работодателят може да прекрати трудовото правоотношение на работник или служител, *** на един от синдикатите, страна по този КТД при намаляване обема на работа, след предварително писмено съгласие на ръководството на синдикалната

организация в предприятието.

От приетата по делото съдебно-икономическа експертиза, която съдът кредитира, като обективна, обоснована и компетентна, както и от направеното допълнение на експертизата се установява, че брутното трудово възнаграждение на ищцата за м.11.2021г. е в размер на 1438,50 лева. Размера на дължимото обезщетение по чл.225, ал.1 КТ за периода от 03.12.2021г. до 03.06.2022г. е в размер на 8631,00 лева, а за периода от 03.12.2021г. до 12.04.2022г. е в размер на 6215,83 лева. Обезщетението по чл.21 КТ прилица с над 5 години стаж при ищеца е в размер на 2877 лева. брутна сума.

Представени са и други неотнормирани доказателства.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

По искът с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ

С искът за признаване на уволнението за незаконно по чл. 344,ал.1, т.1 от КТ, ищецът отрича потестативното право на работодателя да прекрати трудовото правоотношение с едностранно изявление. Предмет на делото е съществуването на това потестативно право. Ако съдът признае, че това потестативно право е съществувало и е надлежно упражнено, уволнението е законно, а ако съдът признае, че това потестативно право не е съществувало или е ненадлежно упражнено, уволнението е незаконно. Затова ищецът в иска за признаване уволнение за незаконно по чл. 344,ал.1,т.1 от КТ трябва да посочи всички факти, които опорочават, отлагат или погасяват оспорваното потестативно право на работодателя, а ответникът – всички факти, които пораждат това право или имат значение за надлежното му упражняване. Съдът не може да основе решението си по иск за признаване на уволнението за незаконно по чл. 344,ал.1,т.1 от КТ на факти, които опорочават, отлагат, или погасяват оспорваното потестативно право, но не са посочени от ищеца в исковата молба. С оглед принципа на диспозитивното начало, установен с чл. 6,ал.1 от ГПК, в спорните съдебни производства по исковете по чл. 344,ал.1,т.1 от КТ, съдът не може да се произнася по доводи за незаконност на уволнението, които не са наведени от ищеца с исковата молба като основания на иска. Щом като в исковата молба ищецът не оспорва релевантния факт, който представлява основание за прекратяване от работодателя на трудовото правоотношение с ищеца, следва да се приеме, че

не е наведен такъв довод за незаконност на уволнението и съдът няма право да го обсъжда /в този смисъл Решение № 503/05.01.2012г. по гр.д. № 77/2011г. на ВКС, IV г.о.; Решение № 158/01.07.2013г. по гр.д. № 1008/2012г. на ВКС, IV г.о., Решение № 459/27.10.2011г. по гр.д. № 1532/2010г. на ВКС, IV г.о. /. Съдът не може да се произнася по доводи за незаконност на уволнението, които не са наведени от ищеца с исковата молба като основания на иска - предявеният иск не може да бъде разгледан на основание, което не е посочено от ищеца. Служебно той може да прилага само императивни правни разпоредби и то само доколкото тези разпоредби касаят факти, изрично посочени от ищеца - решения на ВКС, IV г.о. по гр.д. № 475/ 2011 г.; гр.д. № 77/ 2011 г., по гр.д. № 1036/ 2009 г.; гр.д. № 1471/ 2009 г.; решение № 385 от 12.10.2012 г. по гр.д. № 531/12 IV г.о.; решение № 665 от 01.11.2010 г. по гр.д. № 242/2009 г. IV г.о.; решение № 555 от 09.02.2012 г. по гр.д. № 1224/2010 г. IV г.о. на Върховния касационен съд.

В настоящото производство се оспорва законността на уволнението на ищцата на основание намаляване обема на работа. В исковата молба са наведени доводи за процесуална и материална незаконосъобразност на оспорената заповед за уволнение с твърдения, че в нарушение на чл.333, ал.4 КТ ищцата е уволнена поради намаление обема на работа, но работодателя не е искал предварително съгласие от съответния синдикален орган, тъй като Т.Б. е *** на ***. Твърди, че не е извършен подбор Оспорва наличието на намаляване обема на работа.

С оглед гореизложеното, съдът дължи преценка на оспореното от ищцата уволнение само на гореизложените, наведени в исковата молба основания за незаконосъобразност на уволнението.

Не е спорно между страните, а и се установява от представеното копие на личното трудово досие на ищцата, че Т. ХР. Б. е била в трудово правоотношение с ответното дружество и е заемала длъжността „***“ в отдел „*** и ***“. Не се спори между страните, а и се установява от Заповед № ***г., че считано от 03.12.2021г. е прекратено трудовото правоотношение на Т.Б. с ответното дружество на основание чл.328, ал.1, т.3 КТ поради „намаляване обема на работа“. Видно от от положения в заповедта подпис, заповедта е връчена на Т.Б. на посочената дата 02.12.2021г.

Съдът намира за основателно възражението на ищцата за процесуална

незаконосъобразност на оспорената заповед за уволнение, тъй като при задължение за получаване на предварително писмено съгласие за извършване на уволнението от синдикалната организация, на която ищцата е ***, такова не е искано и не е издадено. Съгласно чл.67 КТД работодателят може да прекрати трудовото правоотношение на работник или служител, *** на един от синдикатите, страна по този КТД при намаляване обема на работа, след предварително писмено съгласие на ръководството на синдикалната организация в предприятието. От Удостоверение № 1/25.04.2022г. е видно, че Т.Б. е дългогодишен и редовен *** на Основна синдикална организация *** при *** ЕООД ***, включително към датата на прекратяване на трудовото правоотношение на лицето. Носещия доказателствената тежест ответник по делото не е ангажирал доказателства за дадено предварително писмено съгласие от *** за уволнение на ищцата поради намаление обема на работа.

По делото са представени доказателства за извършен подбор, които са оспорени от ищцата своевременно. Представения протокол съставлява частен свидетелстващ документ и не се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила. Не са ангажирани от ответника по делото никакви доказателства за установяване на отразените в протокола факти.

Оспорената заповед се явява и материално незаконосъобразна. Трудовото правоотношение между ищцата и ответника е прекратено на осн. чл.328 ал.1 т.3 КТ, считано от 03.12.2021г. Словом в Заповедта е изписано, че причината за прекратяване на трудовия договор е намаляване обема на работа, което съответства и на цифровото изписване на основанията по КТ. Заповедта е връчена на ищцата на 02.12.2021г. По делото ответникът не представя доказателства за наличието на основание за прекратяване на ТПО поради причината, посочена в оспорената Заповед – намаляване обема на работа, което е в негова тежест. Ответникът дори не е изложил и доводи, които действително да сочат, че той е счел, че обемът на работа е намалял. В отговора на исковата молба, ответникът твърди, че увеличението на цените на горива, материали, суровини и услуги, е довело до решение на работодателя да намали разходите си за работна заплата, и след като има намаляване на работници и служители, то ще се намали и обема на работа. Това е отразено и в заповедта, с която е назначена комисия, която да извърши подбор. Въпреки указанието на съда в доклада по чл. 312 от ГПК, че ответникът не сочи доказателства за намаляване обема на работа, нито са изложени твърдения,

ните са ангажирани доказателства за намаляване обема на работа в отдел *** и ***. Поради недоказаност на предпоставката за уволнение намаляване обема на работа за работодателя не е възникнало потестативното право за едностранно прекратяване на трудовото правоотношение с ищцата по делото с оспорената заповед, поради което уволнение е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено. Предвид гореизложеното искът с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен.

По искът с правно основание чл.344 ал.1 т.2 от КТ:

Искът е акцесорен спрямо иска по чл.344, ал.1 от КТ и уважаването му е възможно, само ако бъде уважен главния - признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна. Тъй като тази предпоставка е налице, съдът счита, че ищцата следва да бъде възстановена на заеманата длъжност „***“ в отдел „*** и ****“ в ответното дружество.

По искът с правно основание чл.344, ал.1, т.3, вр.чл.225, ал.1 КТ:

Във връзка с паричната претенция на ищцата по делото беше изслушана съдебно-икономическа експертиза. Ищцата представи доказателства – служебна бележка, че е регистрирана като безработно лице, трудова книжка, за констатация, в което се установи, че след отразяването на прекратяването на трудовото □ правоотношение с ответника, липсва друго вписване, поради което съдът приема, че ищцата е доказала оставането си без работа за посочения период. Този факт не се оспорва от ответника по делото. С оглед на незаконосъобразността на уволнението и наличието на причинна връзка между уволнението и оставането без работа, предявеният иск по чл.344, ал.1, т.3, вр.чл.225, ал.1 КТ е установен по основание. Поради изложеното съдът счита, че третата обективно съединената претенция на ищцата по чл.344, ал.1, т.3 във вр. с чл.225, ал.1 от КТ, за заплащане на обезщетение за времето през което ищцата е останал без работа вследствие незаконното уволнение, но за не повече от 6 месеца също е основателна и доказана. От заключението на вещното лице, се установява че размерът на претендираното от ищцата обезщетение по чл.225 от КТ, за периода от 03.12.2021г. до 12.04.2022г., е равно на 6215.83лв./брутно възнаграждение/. Поради изложеното, съдът намира исковата претенция по чл.344, ал.1, т.3, вр.чл.225, ал.1 КТ за основателна до размер от 6215,83 лв., а за разликата до предявения размер от

9000,00 лв. за неоснователна. Направено е възражение за прихващане с описаните суми изплатени на ищцата обезщетения с правно основание чл.220 КТ и чл.222 КТ, което обаче е направено след срока за отговор на исковата молба, поради което същото е просрочено и не може да бъде разгледано. На основание всичко гореизложено, следва искът с правно основание чл.344, ал.1, т.3, вр.чл.225 КТ следва да бъде уважен за сумата от 6215,83 лв., за разликата до сумата от 6215,83 лв. до предявения размер от 9000 лв. искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

По искът с правно основание чл.21 КТД:

Видно от Колективен трудов договор от 30.09.2020г., сключен между *** ЕООД *** и формираните синдикални организации, една от които ***, клаузите на договора се прилагат автоматично за всички работници и служители-***ове на синдикатите, страни по договора. Съгласно чл.21 от Договора, находящ се в раздел IV Обезщетения, Работник или служител, *** на СО, страна по този КТД, уволнен при условията на чл.328, ал.1, т.2, 3 и 4 от КТ получава допълнително обезщетение в размер на две брутни трудови възнаграждения за лица с трудов стаж над пет години в дружеството. Базата за изчисление на обезщетението е последното брутно трудово възнаграждение. Видно от изложеното по-горе ищцата е *** на *** към датата на прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл.328, ал.1, т.3 КТ поради намаляване обема на работа и описания КТД е в сила за нея. При прекратяване на трудовия договор на това основание за нея възниква правото по чл.21 КТД, но в случай, че уволнението не е отменено. Съобразно изхода на спора по предявения иск с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ и признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна, отпада основанието за получаване на посоченото обезщетение. Видно е, че клаузата на чл.21 КТД е в раздел „Обезщетения“ и съставлява предвидена допълнителна обезвреда на вредите на работника, настъпили в резултат на прекратяване на трудовото му правоотношение с ответното дружество. След като бъде отменено уволнението, то отпадат предпоставките за получаване на това обезщетение. За оставането си без работа в резултат на незаконното уволнение ищцата има право на обезщетение на основание чл.225 КТ. Същото не може да бъде кумулирано с обезщетение, което е предвидено да репарира претърпените вреди от настъпилото уволнение, в случай че уволнението не бъде отменено. При изплащане кумулативно на двете обезщетения би се

стигнало до неоснователно обогатяване, тъй като и двете обезщетения по естеството си са за оставане без работа поради уволнението, но едното се изплаща когато уволнението е незаконно и бъде отменено, а другото се изплаща при законосъобразно уволнение, довело до окончателно прекратяване на трудовото правоотношение на работника/служителя с ответното дружество. Поради изложеното следва предявения иск да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан в предявения си размер от 3000 лв.

Съобразно изхода на делото и на основание чл.78, ал.1 от ГПК, ответника следва да бъде осъден да заплати на ищцата, направените от нея разноси в настоящото производство за адвокатско възнаграждение в размер на 802,34 лв. съразмерно с уважената част на исковите претенции.

Съобразно изхода на делото и на основание чл.78, ал.3 от ГПК, ищцата следва да бъде осъдена да заплати на ответника, направените от него разноси в настоящото производство за адвокатско възнаграждение в размер на 42,32 лв. съразмерно с отхвърлената част на исковите претенции.

На основание чл. 78 ал. 6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на ***ския районен съд държавна такса върху цената на уважените искове в размер на 308,63 лв./30+30+248,63 лв./, както и 120 лв. за вещо лице.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ уволнението на Т. ХР. Б., ЕГН*** по иска с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ, предявен против ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от К.Т.-***, извършено със Заповед №***г.**

ВЪЗСТАНОВЯВА, на основание чл.344, ал.1, т.2 КТ, Т. ХР. Б., ЕГН*** на заеманата преди уволнението длъжност „***“ в отдел „*** и ***“ във ***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от К.Т.-*****

ОСЪЖДА, на основание чл.344, ал.1, т.3, вр.чл.225, ал.1 КТ, *, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от К.Т.-***, да заплати на Т. ХР. Б., ЕГН***** , сумата от 6215,83 лв./брутна сума/, представляваща обезщетение за времето, в което ищцата е останала без работа поради уволнението в периода 03.12.2021 г. - 12.04.2022 г., а за разликата от 6215,83 лв. до предявения размер от 9000 лв. отхвърля иска като неоснователен и недоказан.**

ОТХВЪРЛЯ предявеният от Т. ХР. Б., ЕГН*** против ***,**

ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от К.Т.-*** иск с правно основание чл.21, предложение второ КТД за осъждане на ответника да заплати на ищцата обезщетение в размер на 3000 лева като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 ГПК ***, **ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от К.Т.-***, **да заплати на Т. ХР. Б., ЕГН******* направените деловодни разноси за адвокатско възнаграждение в размер на **802,34 лева**.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.3 ГПК **Т. ХР. Б., ЕГН*******, **да заплати на *****, **ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от К.Т.-*** направените деловодни разноси за адвокатско възнаграждение в размер на **42,32 лева**.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78 ал. 6 от ГПК, ***, **ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от К.Т.-*** **да заплати по сметка на ***ския районен съд** държавна такса върху цената на уважените иски в размер на 308,63 лв., както и 120 лв. за вещо лице.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ***ския окръжен съд в двуседмичен срок от съобщението.

Съдия при Районен съд – ***: _____